

med hensyn til deres sikkerhed og sundhed;

børns sårbarhed kræver, at medlemsstaterne indfører forbud mod at de arbejder, og sørger for, at mindstealderen for adgang til beskæftigelse eller arbejde ikke er lavere end den alder, hvor den obligatoriske fuldtidsundervisning i henhold til national lovgivning ophører og under ingen omstændigheder lavere end 15 år; undtagelser fra forbuddet mod børns arbejde, må kun kunne tillades i særlige tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv; undtagelserne må under ingen omstændigheder gå ud over børnenes skolegang eller deres udbytte af den modtagne undervisning;

de særlige omstændigheder, der gør sig gældende ved overgangen fra barndom til voksenliv nødvendiggør, at de 15-17-åriges arbejde nøje reguleres og beskyttes;

enhver arbejdsgiver bør sikre de unge arbejdsvilkår, som er tilpasset deres alder;

arbejdsgiverne bør iværksætte de nødvendige foranstaltninger, for at beskytte de unges sikkerhed og sundhed på grundlag af en vurdering af de risici, som arbejdet frembyder for dem;

medlemsstaterne bør beskytte de unge mod de særlige risici, der skyldes deres manglende erfaring, manglende bevidsthed om eksisterende eller potentielle risici eller det forhold, at de endnu ikke er fuldt udviklede;

medlemsstaterne bør således forbyde, at unge beskæftiges med det arbejde, der er omhandlet i dette direktiv;

indførelsen af minimumsforskrifter for tilrettelæggelse af arbejdstiden vil forbedre de unges arbejdsvilkår;

de unges maksimale arbejdstid skal nøje begrænses, og der skal indføres forbud mod, at unge udfører natarbejde, bortset fra visse former for beskæftigelse, der fastsættes i de nationale retsforskrifter;

medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til sikring af, at arbejdstiden for 15-17-årige, som går i skole, ikke skader deres evne til at drage nytte af undervisningen;

den tid, som de unge, der arbejder i en virksomhed som led i en ordning med teoretisk og/eller praktisk vekseluddannelse eller med

praktik, bruger på undervisning, skal regnes med til arbejdstiden;

for at sikre de unges sikkerhed og sundhed bør de have minimumshvileperioder – dagligt, ugentligt og årligt – og passende pauser;

hvad angår den ugentlige hviletid bør der tages behørigt hensyn til de forskellige kulturelle, etniske, religiøse og andre faktorer i medlemsstaterne; hver enkelt medlemsstat træffer endelig afgørelse om, hvorvidt og i hvilket omfang søndagen skal medregnes i den ugentlige hviletid;

relevant arbejdserfaring kan bidrage til at opfylde et mål om at forberede de unge til arbejds- og voksenlivet, hvis der drages omsorg for, at det ikke er til skade for deres sikkerhed, sundhed og udvikling;

selv om de muligheder for fravigelser og begrænsninger, der fastsættes i nærværende direktiv, synes nødvendige i forbindelse med visse aktiviteter og særlige situationer, bør de ikke anvendes på en sådan måde, at de strider mod principperne i det system, der er indført til beskyttelse af unge;

dette direktiv udgør en konkret del af gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked;

den konkrete gennemførelse af det beskyttelsessystem, der er omhandlet i dette direktiv, kræver, at medlemsstaterne anvender en række foranstaltninger, der skal være effektive og rimelige;

iværksættelsen af en række af dette direktivs bestemmelser, frembyder særlige vanskeligheder for en medlemsstat for så vidt angår dens system for beskyttelse af unge på arbejdspladsen; denne medlemsstat bør derfor gives en passende periode, i hvilken den kan undlade at gennemføre de pågældende bestemmelser

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Artikel 1

Formål

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forbyde børns arbejde.